

DE SKRATTANDE STJÄRNORNA

Av Nobuko Ezoe

Översättning av Johan Engblom

Tvillingstjärnor på natthimlen,
den vänstra grön, den högra gul,
skiner så busigt,

- Där ..., en skorpionbaby
- Hallå! Vänta...
- Visa din stjärt, du lilla skorpion...

Efter skorpionen flög de över natthimlen.

Babyskorpionens stjärt sprack i bitar.

Gråtande sprang den runt både här och där och överallt.

Den röda stjärnan sken starkare i den sydliga skyn då.

- Sjutton också, där kommer dess mamma...

Mamma skorpion, mycket arg, med sin röda stjärt glittrande skällde:

- Ni två kan inte längre stanna här.

Så svingade hon sin sax och klippte snabbt ner dem.

- Aah...

De föll huvudstupa ner på jorden.

...plask....

Ner i en liten damm, kall och mycket mörk.

I dammen låg de och grät hela natten.

Ja, som deras klagan hördes.

Träden och alla djuren omkring dem kunde inte sova under hela natten fram till morgonen.

Lilla Akka kom fram till dammen sjungande på en sång.

- Tralala ...
- Men...Ojdå, någon gråter...

Hon tittade försiktigt ner i dammen och såg tvillingstjärnorna genomblöta, snyftande och väldigt ledsna.

- Vad har hänt med er? Ojdå, men så kom här.

Hon räddar dem med en kvist som låg på marken bredvid henne.

- Mitt namn är Akka och jag ska ta er två till mitt hus. Sa hon och lade dem i sin väska.
- Jag plockade upp några gråtande stjärnor...de är våta...

Sjöng hon för sig själv till egen melodi.

Stjärnorna blev sura.

- Du är elak, vi är inga gråtande stjärnor!

Men Akka svarade inte, hon bara mumlade

- Hum, hum, hum....

När Akka kom fram till sitt hus hängde hon de två stjärnorna på tvättlinan.

- Aj, det gör ont...!

Tårar föll som små söta glaspärlor.

Hon plockade upp dem och lade dem i sin väska. Så kom hennes mamma ut och sa förvånat när hon såg stjärnorna:

- Men kära Akka, vad är det du gör? Hänger du så små stjärnor på vår tvättlina?
- Ja, de är alldeles genomblöta och nu torkar jag dem.

Men Akkas mamma tog in dem i huset istället.

- Så, nu kan ni torka ordentligt framför spisen.

Och så gav hon dem lite varm mjölk.

De två stjärnorna log med hela ansiktet.

- Så trevligt...tvillingstjärnor...
- Hur kommer det sig att ni hamnade i dammen?

Akka och hennes mamma såg dem i ögonen.

Tvillingstjärnorna berättade sin historia; hur Mamma skorpion hade blivit arg, klippt loss dem och låtit dem falla ner från himlen till jorden.

Akka hoppade ner från stolen och klappade sina händer.

- Ni kommer att bli bra igen. Jag ska skicka tillbaka er upp på himlen. Men hur? Vänta ett tag...
- Pappa----, pappa---

Akka sprang uppför trapporna.

- Vad? Kom hit upp! Sa en avslappnad röst från övervåningen.

De gick alla upp på övervåningen, men pappa vände sig inte om utan satt kvar vid sitt skrivbord.

- Pappa, pappa!
- Vänta ett ögonblick. Detta är en stor upptäckt. Jag berättar för folk över hela världen om min nya upptäckt. Jag skriver på min avhandling.

Han tog ett djupt andetag.

- I natt, nej, det var precis före gryningen faktiskt...

Pappa tittade i sin stjärnkikare.

- I det ögonblicket försvann plötsligt Tvillingstjärnorna för den södra natthimlen, det verkar som om en komet svalde dem i Skorpionens tecken.

Pappa vände sitt ansikte mot dem och spärrade upp ögonen.

- Vad? Vad är det som sker? Tvillingstjärnorna som försvann är nu här! Den vänstra är grön och den högra är gul, tvillingstjärnor....
- Dom ramlade ner på jorden när Mamma skorpion klippte ner dem för att de busat.

När pappa hört hela historien, lade han sina armar i kors.

- Pappa kan vi föra dem tillbaka till himlen?
- Men om Mamma skorpion hittar dem kommer de att kastas ut igen...

....Klagan och tandagnisslan...

Medan de klagade började det mörkna utanför fönstret.

- Jag ska visa er var i skyn...

Pappa kallade på Tvillingstjärnorna:

- Kom här, titta i stjärnkikaren.

Sakta förde Tvillingstjärnorna sina ansikten närmare kikaren.

- Oh! Ja, det är skyn vi kom ifrån. Jovisst där finns många stjärnor som vi känner...

De var helt fängslade av vad de såg med sina små ansikten tätt ihop....

.....skrik...skrån...

De föll baklänges och ramlade ner på golvet.

- Puh, skorpionen...

De skakade som asplöv.

Akka tittade i stjärnkikaren.

- Aha, jag förstår, i den här ser skorpionen större ut.

Men så plötsligt...

...en blix...

Och hela huset var omgett av ett rött ljussken.

- Jaså, ni gömmer er på en sådan här plats...

Hördes en konstig skallrande röst. När de försiktigt öppnade sina ögon stod hon där...

Mamma skorpion.

De tog sakta bort sina ögon från stjärnkikaren.

- Jag är lessen Mamma skorpion.

I tur och ordning bad de om ursäkt

- Mamma skorpion, jag skulle vilja be dig om en tjänst. Skulle du kunna låta dem komma tillbaka till himlen?

Akka bad med hela sitt hjärta.

- Tja, jag hade inte tänkt lämna dem här för evigt, men...

Mamma skorpion rullade sina röda ögon och tittade på Tvillingstjärnorna.

- Jag kan inte tro på er ånger, oberoende av hur många gånger ni ber om ursäkt, om jag inte kan se er fälla tårar.
- Mamma skorpion, här är dom...

Akka tog upp deras tårar ur sin väska.

Mamma skorpion suckade.

- Oj, kära nån då, det var ovanligt. Det sägs att tvillingstjärnor endast faller tårar en gång på hundra år. Detta verkar vara denna enda gång.

Mamma skorpion lyfte upp sin sax och kallade på tvillingstjärnorna.

- Kom ni tvillingstjärnor, men bara för den här gången. Om ni ställer till det igen så kommer jag aldrig att låta er komma upp i skyn igen.

Tvillingstjärnorna blinkade med ögonen.

- Naturligtvis, vi lovar!
- Så då så, håll i min stjärt..

Försiktigt tog de tag i hennes röda stjärt.

När de nästan var uppe i himlen igen skrek Akka efter dem.

- Lova mig en sak till....
- ?
- Från och med nu, var snäll och vänta på mig i skyn hela tiden. När jag ropar på er, var så snäll och svara. Då ska jag sluta kalla er gråtande stjärnor. Då ska jag kalla er skrattande stjärnor!

Så nu närhelst hon ser upp mot skyn blir Akka så glad för när hon ropar mot den södra himlen:

- Skrattande stjärnor!
- Vad? Svarar de skrattande stjärnorna.

Skrattande stjärnor, de skrattar i skyn.